

SF ønsker at få etableret en udligningsordning mellem de forskellige pensionskasser.

Venstres svar til det er endnu engang: Giv alle pensionsopsparere lov til at stemme med fødderne.

Loven omfatter p.t. kun arbejdsgiveradministrerede ordninger, og det ønsker Venstre ikke at lave om på. Venstre understregede netop ved vedtagelse af loven i 1998, at den ikke skulle gælde private ordninger. Det må være op til den enkelte, hvordan den private pensionsordning skal tegnes, og ikke være noget, Folketinget skal lovgive om.

Venstre vil imidlertid gerne under udvalgsarbejdet være med til at se på, hvad der egentlig med rimelighed kan lade sig gøre for at forbedre ligestillingen i pensionsordningerne med de førnævnte forbehold taget i betragtning.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ingen vil bestride, at forskelle i kønssammensætning og forskelle med hensyn til invaliditetsrisiko i forskellige pensionskasser kan resultere i forskellige pensionsydelser. Men spørgsmålet er, om det er noget, vi som lovgivningsmagt skal påtage os at ændre på. Det mener SF, og det er jo baggrunden for dette beslutningsforslag, hvor SF foreslår, at der imellem de forskellige arbejdsmarkedspensionskasser skal etableres udligningsordninger, sådan at de nævnte forskelle bliver elimineret.

Nu vil formentlig ikke engang SF bestride, at det her er en ganske kompliceret sag, som rummer en række juridiske problemstillinger. En udligningsordning betyder jo, at nogle indbetalere til pensionsordninger skal have mere i pension, end de ellers ville have fået, og denne merydelse tages så fra andre, som vil få udbetalt en lavere ydelse, end de pågældende måske er blevet stillet i udsigt. Det vil den sidste gruppe sikkert ikke være tilfreds med og vil derfor formentlig anlægge sag mod deres pensionskasse. Om de ville kunne vinde en sådan sag, skal jeg ikke gøre mig klog på, men kompliceret er det i hvert fald.

Alene kompleksiteten tilsiger, at vi som lovgivningsmagt let kan komme til at optræde som den berømte elefant i glasbutikken. Derfor vil vi i Det Konservative Folkeparti tilråde, at vi lader være. Men lønmodtagerorganisationerne, som jo sammen med arbejdsgiverne står bag oprettelsen af arbejdsmarkedets pensionsordninger, skal da være velkomne til at forsøge at etablere mere solidariske ordninger end de nu kendte.

Solidaritet er jo en vigtig del af idégrundlaget bag ved fagforeningerne, så det ville være en helt naturlig opgave for dem at tage fat på og løse. Det vil i hvert fald være en måde at løse problemet på, som vi klart foretrækker, fremfor at vi forsøger at lovgive os ud af problemet.

Ja, en logisk konsekvens af det, jeg her har sagt, er naturligvis, at vi ikke kan støtte SF's forslag.

Egil Møller (DF):

I dag skal vi førstebehandle et beslutningsforslag fra SF om yderligere at fjerne kønsbestemte forskelle i arbejdsmarkedspensioner. Fremsættelsen sker i øvrigt på ugedagen efter kvindernes internationale kampdag, som fandt sted den 8. marts i år.

Principielt er Dansk Folkeparti enige med SF i, at der skal ske en ligelig behandling af mænd og kvinder. Dansk Folkeparti har dog store betænkeligheder ved at ændre på den nugældende lovgivning på området, som behandler de to køn ens, hvis de er indtrådt som nye medlemmer efter 1. juli 1999.

Dansk Folkeparti kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Lisbeth Arbøl (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne fremføre følgende vedrørende fjernelse af køns- og invaliditetsdiskrimination i arbejdsmarkedspensioner:

Beslutningsforslaget indeholder overordnet sympatiske tanker. Imidlertid er vort arbejdsmarkedssystem som bekendt indrettet sådan, at det er op til arbejdsmarkedets parter selv at forhandle systemets indretninger på plads, og sådan mener vi også fortsat, det skal være.

Risikoudligning ville kræve en stærkt centraliseret offentlig styring, som vi ikke bryder os om. Det skal fortsat være således, at pensionstageren får en pension, der er afhængig af vedkommendes bidrag gennem årene. Vi mener ikke, det er et skattesystem ekstra, vi skal til at opbygge. Pensionskasser med f.eks. overvejen- de kvinder er jo et udtryk for, at pågældende erhverv er repræsenteret hovedsagelig af kvinder, så arbejdsmarkedspensionsordningen kan og skal ikke bruges som et middel til at påvirke sammensætningen på arbejdsmarkedet.

Så vi mener, at fordelingen mellem invaliditets- og pensionsdækningen er og skal forblive et overenskomstmæssigt arbejde for arbejds-